

DEN AMERIKANSKA KONVENTIONEN OM DE MÄNSKLIGA RÄTTIGHETERNA

Den amerikanska konventionen om de mänskliga rättigheterna

Antagen i San Jose, Costa Rica 22 november 1969

Trädde i kraft 18 juli 1978

Inledning

De amerikanska stater, som är undertecknare av denna konvention, och som bekräftar sin avsikt att i denna hemisfär, inom ramen för demokratiska institutioner, befästa ett system för personlig frihet och social rättvisa grundat på respekt för människans grundläggande rättigheter;

och som erkänner att människans grundläggande rättigheter icke härrör från medborgarskap i en viss stat utan är grundade på egenskaper hos den mänskliga personligheten, och att de därför rättfärdigar skydd i form av en konvention, som stärker eller kompletterar det skydd som ges av den inhemska lagstiftningen i de amerikanska staterna;

och som beaktar, att dessa principer har fastslagits i Organisationens för de amerikanska staterna stadga, i den amerikanska deklarationen om människans rättigheter och skyldigheter samt i den allmänna förklaringen om mänskliga rättigheter, och att de har fastställts och utvecklats i andra internationella instrument av såväl global som regional omfattning;

och som upprepar, att enligt den allmänna förklaringen om mänskliga rättigheter kan framtidsmålet, med fria människor som åtnjuter frihet från fruktan och nöd, uppnås endast, om sådana förhållanden skapas, som tillåter envar att åtnjuta sina ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter liksom sina medborgerliga och politiska rättigheter;

och som beaktar, att den tredje särskilda interamerikanska konferensen (Buenos Aires, 1967) godkände införlivandet av mer omfattande standarder, vad avser ekonomiska och sociala rättigheter samt rättigheten till utbildning, i organisationens stadga, och beslöt att en interamerikansk konvention om mänskliga rättigheter skulle fastställa strukturen av, befogenheten för och proceduren vid de organ som ansvarar för dessa frågor, har

överenskommit som följer:

Del I. Staternas förpliktelse och skyddade rättigheter**Kapitel I. Allmänna förpliktelser****Förpliktelse att respektera rättigheter***Artikel 1*

1. Konventionsstaterna förpliktar sig att respektera de rättigheter och friheter som erkänns häri och att åt alla personer, som befinner sig under deras jurisdiktion, säkerställa det fria och fulla utövandet av dessa rättigheter och friheter utan diskriminering av något slag såsom på grund av ras, hudfärg, kön, språk, religion, politisk eller annan åskådning, nationell eller social härkomst, ekonomisk ställning, börd eller annat socialt förhållande.
2. Med 'person' avses i denna konvention varje mänsklig varelse.

Rättsverkan på inhemsk lagstiftning*Artikel 2*

Konventionsstaterna förpliktar sig att i enlighet med sina konstitutionella bestämmelser och med bestämmelserna i denna konvention, genom lagstiftning eller på annat sätt, vidtaga erforderliga åtgärder för att förverkliga de i artikel 1 anförda rättigheter och friheter, som ej redan är verkande.

Kapitel II. Medborgerliga och politiska rättigheter**Rätten att vara juridisk person***Artikel 3*

Envar har rätt att erkännas som person i rättsligt hänseende.

Rätten till liv*Artikel 4*

1. Varje människa har en rätt till respekt för sitt liv. Denna rätt skall skyddas genom lag och i allmänhet från och med

avlelsen. Ingen skall godtyckligt berövas sitt liv.

2. I stater, som ej har avskaffat dödsstraffet, må det avkunnas endast för de allvarligaste brotten och efter slutlig dom av behörig domstol samt i enlighet med lag som fastställer ett sådant straff och som trätt i kraft före brottets begående. Tillämpningen av ett sådant straff får ej utsträckas till att gälla brott, för vilka det för närvarande icke är tillämbart.
3. Dödsstraffet skall ej återinföras i stater som har avskaffat det.
4. I inget fall skall dödsstraff utdömas för politiska brott eller liknande allmänna brott.
5. Dödsstraff skall ej ådömas personer, som vid tiden för brottets begående var under 18 års ålder eller över 70 års ålder; ej heller skall det verkställas mot havande kvinnor.
6. Envar dödsdömd skall ha rätt att begära amnesti, benådning eller förvandling av straffet, vilket kan beviljas i alla fall. Dödsdom skall ej verkställas under det att en sådan ansökan väntar på avgörande av behörig myndighet.

Rätten till människovärdig behandling

Artikel 5

1. Envar har rätt till respekt för sin kroppsliga, själsliga och moraliska integritet.
2. Ingen må utsättas för tortyr eller för grym, omänsklig eller förnedrande bestraffning eller behandling. Alla personer, som berövats sin frihet, skall behandlas med respekt för människans inneboende värde.
3. Straff må ej ådömas annan person än gärningsman.
4. Åtalade personer skall, utom under utomordentliga förhållanden, hållas åtskilda från dömda personer och skall ges särskild behandling, som är avpassad efter deras egenskap av icke dömda personer.
5. Minderåriga skall, då de är föremål för rättsliga åtgärder, hållas åtskilda från vuxna och skall, så snart som möjligt, ställas inför speciella domstolar, så att de kan behandlas i överensstämmelse med

sin ställning som minderåriga.

6. Straff, som utgörs av frihetsberövande, skall ha fångarnas bättring och sociala återanpassning som ett väsentligt syfte.

Frihet från slaveri

Artikel 6

1. Ingen må hållas i slaveri eller i ofrivillig trälldom, vilket är förbjudet i alla former liksom slavhandel och kvinnohandel.
2. Ingen må nödgas att utföra tvångsarbete eller honom påtvingat arbete. Detta stadgande skall ej uttydas så, att det i länder, där straffet för vissa brott består av frihetsberövande i form av straffarbete, utgör hinder för verkställande av en sådan dom, som är avkunnad av behörig domstol. Tvångsarbete skall ej skadligt inverka på fångens värdighet eller kroppsliga eller intellektuella förmåga.
3. Med tvångsarbete eller påtvingat arbete enligt denna artikel förstås ej:
 - a) arbete eller tjänstgöring som regelmässigt utkrävs av den som är berövad sin frihet till följd av dom eller formellt beslut som meddelats av behörig rättslig instans. Sådant arbete eller sådan tjänstgöring skall verkställas under tillsyn och kontroll av offentlig myndighet, och envar som utför sådant arbete eller sådan tjänstgöring skall ej ställas till enskild parts, företags eller juridisk persons förfogande;
 - b) militärtjänstgöring, samt i länder, i vilka samvetsbetänkligheter mot sådan beaktas, samhällstjänst som enligt lag kan erbjudas i stället för militärtjänstgöring;
 - c) tjänstgöring som utkrävs, då nödläge eller olycka hotar samhällets fortbestånd eller välfärd;
 - d) arbete eller tjänstgöring som ingår i de normala medborgerskyldigheterna.

Rätten till personlig frihet

Artikel 7

1. Envar har rätt till personlig frihet och säkerhet.
2. Ingen må berövas sin fysiska frihet utom på sådana grunder och under sådana be-

- tingelser som dessförinnan fastställts i berörd konventionsstats grundlag eller i lag som stadfästs i enlighet därmed.
3. Ingen må utsättas för godtycklig arrestering eller godtyckligt frihetsberövande.
 4. Den som är berövad sin frihet skall underrättas om skälen för åtgärden och skall ofördröjligen underrättas om anklagelsen eller anklagelserna mot honom.
 5. Den som är berövad sin frihet skall ofördröjligen ställas inför domare eller annan ämbetsman, som enligt lag beklänts med domsmakt, och skall vara berättigad till rättegång inom skälig tid eller till frigivning utan förbindelse vad avser fortsättningen av domstolsförfarandet. För frigivning må krävas garantier för att vederbörande inställer sig till rättegången.
 6. Den som berövats sin frihet skall ha rätt att inför behörig domstol påfordra, att lagligheten av arresteringen eller frihetsberövandet prövas utan dröjsmål, och att hans frigivning beslutas, om åtgärden ej är laglig. I konventionsstater, vars lagar föreskriver, att envar, som anser att han hotas av frihetsberövande, har rätt att inför behörig domstol påfordra, att lagligheten av ett sådant hot prövas, må detta rättsmedel ej inskränkas eller avskaffas. Den berörda parten eller annan person i hans ställe har rätt att göra bruk av dessa rättsmedel.
 7. Ingen må berövas sin frihet på grund av fordran. Denna grundsats skall ej begränsa ålägganden beslutade av behörig domstol avseende underlåtenhet att fullgöra underhållsskyldighet.

Rätten till opartisk rättegång

Artikel 8

1. Envar har rätt till rättegång, med laglikmätiga garantier och inom skälig tid, inför behörig, oavhängig och opartisk domstol, som i förväg upprättats enligt lag, på det att varje anklagelse som riktas mot honom avseende brottslig gärning må bestyrkas eller för att fastställa hans rättigheter och skyldigheter av civilrättslig, arbetsrättslig, skatterättslig eller annan natur.

2. Envar som anklagats för brottslig gärning har rätt att betraktas som oskyldig intill dess hans skuld lagligen fastställts. Under domstolsförfarandet är envar, utan åtskillnad, berättigad till följande minimigarantier:
 - a) rätt för den anklagade att kostnadsfritt bistås av översättare eller tolk, om han icke förstår eller talar det språk som begagnas vid domstolen;
 - b) den anklagade må i förväg i detalj underrättas om anklagelserna mot honom;
 - c) tillräcklig tid och möjlighet att förbereda sitt försvar;
 - d) rätt för den anklagade att försvara sig personligen eller genom rättegångsbiträde, som han själv utsett, samt att fritt och i enskildhet rådgöra med sitt biträde;
 - e) den oförytterliga rätten till rättegångsbiträde, som anvisats av staten, utan kostnad eller ej i enlighet med vad som stadgas i landets lag, om den anklagade icke försvarar sig personligen eller anlitar eget rättegångsbiträde inom den tid som fastställts i lag;
 - f) rätt för försvaret att förhöra de vittnen som är närvarande under rättegången och att utverka inställelse, i egenskap av vittnen, av experter och andra personer som kan kasta ljus över omständigheterna;
 - g) rätt att ej tvingas vittna mot sig själv eller erkänna sig skyldig; och h) rätt att överklaga domen till högre instans.
3. Ett erkännande av skuld av den anklagade skall vara giltigt endast om det gjorts utan tvång av något slag.
4. En anklagad, som frikänts genom laga-kraftvunnet domslut, må ej bli föremål för ny rättegång i samma rättsak
5. Rättegångar i brottmål skall vara offentliga utom i det fall då det är nödvändigt för att skydda rättvisans intresse.

Frihet från ex-post-facto lagar

Artikel 9

Ingen må fällas till ansvar för någon gärning eller underlåtenhet, som enligt gällande lag ej utgjorde brott då den begicks. Högre straff

må ej utmätas än som var tillämpligt vid den tid då den brottsliga gärningen begicks. Om efter brottets begående ny lag stiftas, som föreskriver ett lindrigare straff skall den skyldige komma i åtnjutande därav.

Rätten till gottgörelse

Artikel 10

Envar skall ha rätt till gottgörelse i enlighet med lag i det fall då den lagkraftvunna domen, genom vilken han dömts, visat sig vara felaktig.

Rätten till skydd för privatlivet

Artikel 11

1. Envar har rätt till aktning för sin heder och till erkännande av sin värdighet.
2. Ingen må utsättas för godtyckliga eller oegentliga ingripanden i sitt privat- och familjeliv, sitt hem eller sin korrespondens, eller för olagliga angrepp på sin heder eller sitt anseende.
3. Envar har rätt till lagens skydd mot sådana ingripanden eller angrepp.

Samvets- och religionsfrihet

Artikel 12

1. Envar har rätt till samvetsfrihet och till religionsfrihet. Denna rätt innefattar frihet att bekänna sig till eller byta religion eller tro, samt frihet att utöva eller sprida sin religion eller tro ensamt eller tillsammans med andra, offentligt eller enskilt.
2. Ingen må underkastas inskränkningar, som kan begränsa hans frihet att bekänna sig till eller byta religion eller tro.
3. En vars frihet att utöva sin religion eller tro må endast underkastas sådana inskränkningar, som är angivna i lag och som är nödvändiga för att skydda den allmänna säkerheten, ordningen, hälsovården eller sedligheten, eller andra personers fri- och rättigheter.
4. Föräldrar och, i förekommande fall, förmyndare har rätt att sörja för sina barns eller myndlingars religiösa och moraliska uppfostran i enlighet med sin egen övertygelse.

Tanke- och yttrandefrihet

Artikel 13

1. Envar skall ha rätt till tanke- och yttrandefrihet. Denna rätt innefattar frihet att oberoende av territoriella gränser söka, mottaga och sprida uppgifter och tankar av varje slag, i tal, i skrift eller tryck, i konstnärlig form eller genom annat valfritt uttrycksmedel.
2. Utövandet av den i föregående stycke avsedda rättigheten må ej underkastas förhandsgranskning men må senare åläggas sådant ansvar, som uttryckligen är angivet i lag, i den utsträckning som är nödvändigt för att säkerställa:
 - a) aktningen för andra personers rättigheter och anseende; eller
 - b) skyddet av den nationella säkerheten, den allmänna ordningen eller den allmänna hälsovården eller sedligheten.
3. Yttrandefriheten må ej inskränkas med indirekta metoder eller medel, såsom maktmissbruk eller privat kontroll över tidningspapper, sändningsfrekvenser över radio, eller utrustning, som nyttjas vid spridande av information, eller med några andra medel, för att söka förhindra överföring och spridning av idéer och åsikter.
4. Oaktat stadgandena i stycket 2 ovan må offentliga tillställningar bli föremål för i lag angiven förhandsgranskning med det uteslutande syftet att reglera tillträdet till dem för det moraliska skyddet av barn domen och uppväxttiden.
5. All propaganda för krig och allt främjande av nationalhat, rashat eller religiöst hat, som innebär uppvigling till lagstridigt våld eller varje annan dylik olaglig handling, som begås mot en person eller grupp av personer, vilka än bevekelsegrunderna må vara, såsom på grund av ras, hudfärg, religion, språk eller nationell härkomst, skall anses vara i lag straffbara handlingar.

Rätt till gemmäle

Artikel 14

1. Envar som skadas av oriktiga eller sårande tillmälen eller åsikter, som spritts

- till allmänheten genom ett i lag reglerat kommunikationsmedium äger rätt till genmäle eller rättelse och att härför använda samma medel för förmedling, på sådana villkor som fastställs i lag.
2. Rättelsen eller genmäle² må i inget fall minska annan laglig ansvarsskyldighet som åsamkats.
 3. För ett verkningfullt skydd av heder och anseende må varje förlag, tidnings-, film-, radio- och televisionsföretag ha ansvarig person, som ej är skyddad av immunitet eller särskilda privilegier.

Församlingsfrihet

Artikel 15

Rätten till fredliga sammankomster utan vapen erkännes. Utövandets av denna rättighet må ej underkastas andra inskränkningar än sådana, som föreskrivits i lag, och som i ett demokratiskt samhälle är nödvändiga med hänsyn till den nationella säkerheten, den allmänna säkerheten eller den allmänna ordningen eller för skyddande av den allmänna hälsovården eller moralen eller andra personers fri- och rättigheter.

Föreningsfrihet

Artikel 16

Envar skall äga rätt till föreningsfrihet, såsom för ideologiska, religiösa, politiska, ekonomiska, yrkesmässiga, sociala, kulturella, idrottsliga eller andra ändamål.

2. Utövandets av denna rättighet må ej underkastas andra inskränkningar än sådana, som är angivna i lag och som i ett demokratiskt samhälle är nödvändiga med hänsyn till den nationella säkerheten, den allmänna säkerheten eller den allmänna ordningen eller för att skydda den allmänna hälsovården eller sedligheten eller andra personers fri- och rättigheter.
3. Stadgandena i denna artikel må ej förhindra införande av lagliga inskränkningar för medlemmar av de väpnade styrkorna och polisen, även inbegripet förlust av rätten till föreningsfrihet.

Familjens rättigheter

Artikel 17

1. Familjen är samhällets naturliga och

- grundläggande enhet och är berättigad till samhällets och statens skydd.
2. Rätten för giftasvuxna män och kvinnor att ingå äktenskap och bilda familj skall erkännas, om de villkor som ställs i inhemsk lagstiftning uppfylls av dem, under förutsättning att dessa villkor ej inverkar på den i denna konvention stadgade principen om lika behandling.
 3. Äktenskap skall ej ingås utan de blivande makarnas fria och fulla samtycke.
 4. Konventionsstaterna skall vidtaga lämpliga åtgärder för att säkerställa makars likställighet i fråga om rättigheter och en nöjaktig fördelning av plikterna mellan dem vid äktenskapets ingående, under äktenskapet och vid dess upplösning. Vid fall av dess upplösning skall, med utgångspunkt endast från barnens egna intressen, åtgärder vidtagas för att tillförsäkra dem erforderligt skydd.
 5. Likställighet i fråga om rättigheter för barn födda i äktenskapet och utom äktenskapet skall erkännas i lag.

Rätt till ett namn

Artikel 18

Envar har rätt till ett givet namn och till sina föräldrars, eller till den enes av dessa, familjenamn. Sättet på vilket denna rättighet skall tillförsäkras alla, med användande av antagna namn om så är erforderligt, skall regleras i lag.

Barnets rättigheter

Artikel 19

Varje minderårigt barn äger rätt till sådant skydd av sin familj, samhället och staten, som dess ställning som minderårig kräver.

Rätt till medborgarskap

Artikel 20

1. Envar äger rätt till ett medborgarskap.
2. Envar äger rätt till den stats medborgarskap, på vars område han är född, om han ej äger rätt till annat medborgarskap.
3. Ingen må godtyckligt berövas sitt medborgarskap eller rätten att ändra det.

Rätt till egendom

Artikel 21

1. Envar har rätt att nyttja och besitta egendom. Sådant nyttjande och besittande må i lag underordnas samhällets intresse.
2. Ingen må berövas sin egendom, annat än mot betalning av skäligt vederlag och annat än i allmännyttigt eller socialt intresse och i de fall och i sådana former, som angivas i lag.
3. Ocker och varje annan exploatering av människor genom människor skall förbjudas i lag.

Rörelsefrihet och frihet att bosätta sig

Artikel 22

1. Envar som lagligen befinner sig på en stats område äger rätt att där röra sig och bosätta sig i enlighet med vad som stadgas i lag.
2. Envar äger frihet att lämna vilket land som helst, sitt eget inbegripet.
3. Utövandet av ovannämnda rättigheter må inskränkas endast på sådant sätt, som stadgas i lag, och som i ett demokratiskt samhälle är nödvändigt för att förhindra brott eller för att skydda den nationella säkerheten, den allmänna säkerheten, den allmänna ordningen, den allmänna moralen, den allmänna hälsovården eller andra personers fri- och rättigheter.
4. Utövandet av de rättigheter, som erkänns i första stycket må även inskränkas i angivna zoner, i det allmännas intresse.
5. Ingen må avlägsnas från den stats område, vars medborgare han är, eller berövas rätten att inresa i det.
6. Utlänning som lagligen befinner sig på en konventionsstats område, må avlägsnas från detta endast efter ett i laga ordning fattat beslut därom.
7. Envar har rätt att söka och beviljas asyl på en främmande stats område i enlighet med landets lagstiftning och internationella konventioner, i det fall då han är förföljd för politiska brott eller likartade allmänna brott.
8. I inget fall må utlänning förvisas eller sändas tillbaka till ett land, oavsett om det är hans ursprungsland eller ej, om

hans rätt till liv eller personlig frihet på grund av hans ras, nationalitet, religion, sociala ställning eller politiska åsikter hotas i detta land.

9. Kollektiv utvisning av utlänningar är förbjuden.

Rätt att taga del i sitt lands styre

Artikel 23

1. Varje medborgare skall äga följande rättigheter och möjligheter:
 - a) att deltaga i handhavandet av allmänna angelägenheter) direkt eller genom fritt valda ombud;
 - b) att välja och bli vald vid periodiska och hederliga val, förrättade på grundval av allmän och lika rösträtt och hemlig röstning, varigenom garanteras, att väljarnas vilja kommer fritt till uttryck; och
 - c) att få tillträde på lika villkor till allmän tjänst i sitt land.
2. Utövandet av de i föregående stycke angivna rättigheterna och möjligheterna må i lag regleras på grundval endast av ålder, medborgarskap, religion, hemort, språk, utbildning, medborgerlig och förståndsmässig förmåga, eller domslut, avkunnat av en i straffrättsliga mål behörig domstol.

Rätt till lika skydd

Artikel 24

Alla är lika inför lagen. Till följd härav har de utan åtskillnad rätt till samma skydd av lagen.

Rätt till rättsskydd

Artikel 25

1. Envar äger rätt att enkelt och utan dröjsmål, eller på annat effektivt sätt, ha tillgång till behörig domstol eller domarsäte såsom skydd mot kränkningar av de hans grundläggande rättigheter, som är inskrivna i berört lands konstitution eller lagar eller i denna konvention, även om sådan kränkning begåtts av personer, som handlat under tjänsteutövning
2. Konventionsstaterna förpliktas sig:
 - a) att säkerställa att den som väcker sådan talan skall få sina rättigheter prö-

- vade av en enligt statens rättsordning behörig myndighet;
- b) att förbättra åtkomsten till judiciella rättsmedel; och
 - c) att säkerställa att behöriga myndigheter verkställer dom som avkunnats i sådana fall, där talan befunnits ha fog.

Kapitel III. Ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter

Progressiv utveckling

Artikel 26

Konventionsstaterna förpliktar sig att genom såväl egna åtgärder som internationellt samarbete, framför allt på de ekonomiska och tekniska områdena, vidtaga åtgärder för att genom lagstiftning eller andra därtill ägnade medel, gradvis förverkliga i sin helhet de rättigheter, som är inbegripna i de standarder på de ekonomiska, sociala, utbildningsmässiga, vetenskapliga och kulturella områdena, som är framställda i organisationens för de amerikanska staterna stadga i enlighet med tilläggsprotokollet från Buenos Aires.

Kapitel IV. Suspension av garantier, tolkning samt tillämpning

Suspension av garantier

Artikel 27

1. Under krig, allmänt nödläge eller annat nödläge, som hotar nationens oberoende eller säkerhet, må konventionsstat vidtaga åtgärder, som innebär avvikelser från dess skyldigheter enligt konventionen, i den utsträckning och under den tid, som är oundgängligen nödvändigt med hänsyn till situationens krav, under förutsättning att dessa åtgärder ej strider mot landets övriga förpliktelser enligt den internationella rätten och ej innebär åtskillnad, såsom på grund av ras, hudfärg, kon, språk, religion eller social härkomst.
2. Ovanstående bestämmelse ger ej rätt till suspension av följande artiklar: artikel 3 (Rätt att erkännas som rättssubjekt), artikel 4 (Rätt till liv), artikel 5 (Rätt till människovärdig behandling), artikel 6 (Frihet från slaveri), artikel 9 (Frihet från ex-post-facto lagar), artikel 12 (Samvets-

och religionsfrihet), artikel 17 (Familjens rättigheter), artikel 18 (Rätt till ett namn), artikel 19 (Barnets rättigheter), artikel 20 (Rätt till medborgarskap) samt artikel 23 (Rätt att taga del i sitt lands styre) eller av de rättsliga garantier som är grundläggande för skyddet av dessa rättigheter.

3. Konventionsstater som begagnar sig av rätten till suspension skall genom förmedling av organisationens för de amerikanska staterna generalsekreterare omedelbart underrätta övriga konventionsstater om de stadganden, vilkas tillämpning suspenderats, om de skäl som föranlett suspensionen, samt om den tidpunkt då suspensionen avses upphävas.

Förbundsstatsklausul

Artikel 28

1. Varest konventionsstat är inrättad såsom förbundsstat skall den nationella regeringen i sådan konventionsstat verkställa bestämmelserna i den konvention, över vars innehåll den utövar lagstiftande och dömande makt.
2. Vad avser de stadganden, över vars innehåll förbundsstatens konstituerande delar äger domsmakt, skall den nationella regeringen, i överensstämmelse med sin konstitution och sina lagar, omedelbart vidtaga lämpliga åtgärder för att behöriga myndigheter i de konstituerande delarna träffar bestämmelser i syfte att verkställa denna konvention.
3. Närhelst två eller flera konventionsstater överenskommer om att bilda ett statsförbund eller annan förening, skall de vinnlägga sig om att därav följande förbundsfördrag eller annan överenskomst omfattar de stadganden som är nödvändiga för att standarderna i denna konvention skall bestå och bli verksamma i den nya stat som grundas.

Inskränkningar av tolkning

Artikel 29

Ingen bestämmelse i denna konvention må tolkas som:

- a) rätt för någon konventionsstat, grupp eller person att förhindra åtnjutandet

eller utövandet av de fri- och rättigheter, som inskrivits i denna konvention, eller att inskränka dem i större utsträckning än som däri medgivits;

- b) inskränkning av åtnjutandet eller utövandet av någon av de inskrivna fri- och rättigheterna i kraft av någon konventionsstats lagar eller i kraft av annan konvention, vilken tillträtts av nämnda konventionsstater;
- c) hinder för andra rättigheter eller garantier, som är inneboende i människan, eller härrör från representativ demokrati som styrelseskick; eller
- d) undanröjande eller begränsning av den verkan, som den amerikanska deklarationen om människans rättigheter och skyldigheter och andra internationella instrument av samma slag, må utöva.

Inskränkningars omfattning

Artikel 30

Inskränkningar, som enligt denna konvention må göras på åtnjutandet och utövandet av de häri inskrivna fri- och rättigheterna, må ej åvägabringas annat än i överensstämmelse med lagar, som stiftats i det allmännas intresse och i överensstämmelse med det syfte för vilket dessa inskränkningar har åvägabragts.

Erkännande av andra rättigheter

Artikel 31

Andra fri- och rättigheter, som inskrivits i överensstämmelse med de procedurregler, som fastställts i artiklarna 76 och 77, må tilläggas denna konventions skyddssystem.

Kapitel V. Personligt ansvar

Förhållandet mellan skyldigheter och rättigheter

Artikel 32

1. Envar har skyldigheter mot sin familj, samhället och mänskligheten.
2. Den enskildes rättigheter begränsas av andra personers rättigheter, av allas trygghet och de rättmätiga kraven på allmän välfärd i ett demokratiskt samhälle.

Del II. Skyddssystem

Kapitel VI. Behöriga organ

Artikel 33

Följande organ må äga behörighet vad avser frågor som berör fullgörandet av de av konventionsstaterna gjorda utfästelserna rörande denna konvention:

- a) den interamerikanska kommissionen för de mänskliga rättigheterna, här benämnd 'kommissionen'; samt
- b) den interamerikanska domstolen för de mänskliga rättigheterna, här benämnd 'domstolen'.

Kapitel VII. Den interamerikanska kommissionen för de mänskliga rättigheterna

Sektion I. Organisation

Artikel 34

Den interamerikanska kommissionen för de mänskliga rättigheterna skall bestå av sju ledamöter, vilka skall vara personer av hög moralisk beskaffenhet och med erkänd sakkunskap på de mänskliga rättigheternas område.

Artikel 35

Kommissionen må företräda alla organisationens för de amerikanska staterna medlemsstater.

Artikel 36

1. Kommissionens ledamöter skall väljas i sin personliga egenskap av organisationens generalförsamling från en av medlemsstaternas regeringar upprättad kandidatlista.
2. Varje regering må uppställa högst tre kandidater, vilka kan vara medborgare i den stat, som uppställer dem, eller i någon annan av organisationens för de amerikanska staterna medlemsstat. När en kandidatlista med tre kandidater upprättas, skall minst en av kandidaterna vara medborgare i annan stat än den som upprättar kandidatlistan.

Artikel 37

1. Kommissionens ledamöter skall väljas